TEZAUR LITURGIC

12 AUGUST

SLUJBA SF.IERARH SPIRIDON, EPISCOPUL TRIMITUNDEI

ATENA,2020

www.tezaurliturgic.ro

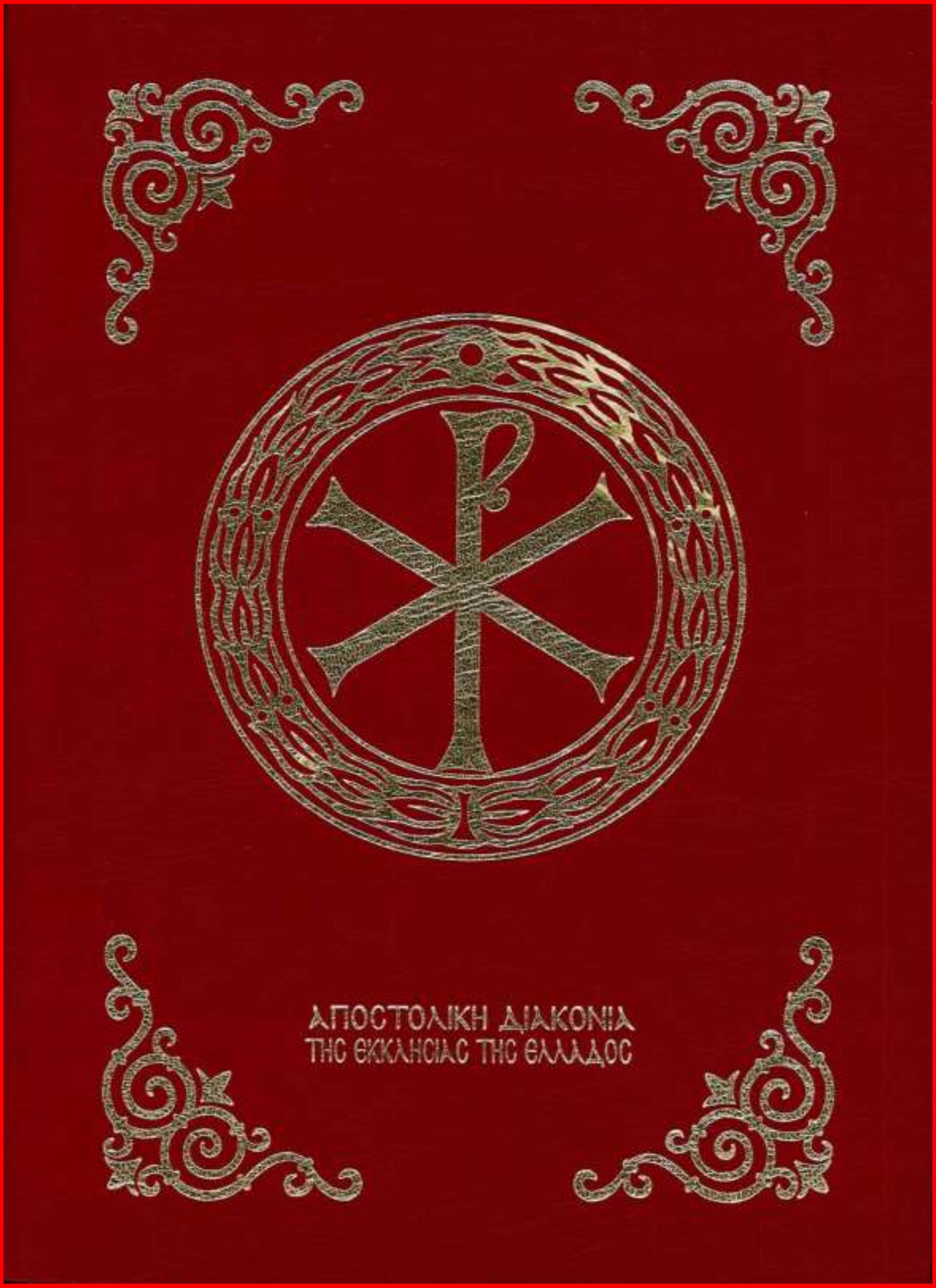

11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ανάμνησις του εν Κερκύρα κατά Αγαρηνών θαύματος,του εν Αγίοις Πατρός ημών Σπυρίδωνος του θαυματουργού

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τον Προοιμιακόν, το Μακάριος άνήρ. Εις δε το Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν στίχους στ και ψάλλομεν Προσόμοια· γ της εορτής και τα παρόντα γ του Αγίου.

Ήχος δ' . Ως γενναίον εν Μάρτυσιν.

Αγαθών το ακρότατον, συ Σπυρίδων επέγνωκας, ο και κέντρον είληφας αξιάγαστε, αρθείς πυρί τω του Πνεύματος, εξ ου και της χάριτος, ηξιώθης υπέρ νουν· αλλ' εν γη το αείζωον, σώμα έδωκας, εν τη πόλει Κερκύρας ο διώκει, ορατών και αοράτων εχθρών παντοίων συστήματα.

Κερκυραίων το καύχημα, σε Σπυρίδων γινώσκομεν, ασθενών παράκλησιν πνευματέμφορε, και των θαυμάτων πολύρροον, πηγήν χαριτόβρυτον, νοσημάτων ιατρόν, των ψυχών επανόρθωσιν, και στερέωμα· ασεβών και βαρβάρων καταλύτην, των την πόλιν σου φρονούντων, πολιορκείν αξιάγαστε.

Νοερώς απεδίωξας, στόλον πάμπολλον Άγιε, Ισμαήλ συν άπασι τοις στρατεύμασι, και τους δοκούντας αιχμάλωτον, την πόλιν σου

πάνσοφε, συν τη ποίμνη σου λαβείν· και εθραύθησαν άθλιοι αισχυνόμενοι, συν τοις άρμασιν, ίπποι αναβάταις, και ερρύσω εκ πολέμου τους σους οικέτας πανόλβιε.

Δόξα. Ήχος πλ. β' .

Πως ουκ έδει σε ιεράρχα αοίδιμε, σώσαι ημάς εκ της των αλλοφύλων επιδρομής, ρυσάμενον ποτέ εκ της του λιμού περιστάσεως; Συ ο τυφλός ομματώσας, τυφλούς τους βαρβάρους εδίωξας. Συ ο νεκράν εξεγείρας, θανόντας τους αιθίοπας έδειξας· και ο τον όφιν εις χρυσούν μετουσιώσας, την ημών καρδίαν ταραττομένην εις χαράν μετέβαλες, Σπυρίδων πατήρ ημών, μη παύση φυλάττειν πάσης αντικειμένης προσβολής την πόλιν σου άτρωτον.

Και νυν. Της εορτής.

Είσοδος· φως ιλαρόν· το Προκείμενον της ημέρας· και τα Αναγνώσματα.

Της Εξόδου το Ανάγνωσμα.

Είπε Μωσής τω Ιησού: επίλεξον σεαυτώ άνδρας δυνατούς και εξελθών παρατάξαι τω Αμαλήκ αύριον· και ιδού εγώ έστηκα επί της κορυφής του βουνού, και η ράβδος του Θεού εν τη χειρί μου. Και εποίησεν Ιησούς καθάπερ είπεν αυτώ Μωυσής, και εξελθών παρετάξατο τον Αμαλήκ. Και Μωϋσής, και Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. Και εγένετο όταν επήρε Μωϋσής τας χείρας αυτού κατίσχυνας Ισραήλ. Όταν δε καθήκε τας χείρας, κατίσχυεν Αμαλήκ. Αι δε χείρες Μωϋσή βαρείαι. Και λαβόντες λίθον

υπέθηκαν υπ’ αυτόν, και εκάθητο επ’ αυτού. Και Ααρών και Ωρ εστήριζον τας χείρας αυτού εντεύθεν εις, και εντεύθεν εις. Και εγένοντο αι χείρες Μωϋσέως εστηριγμέναι έως δυσμών ηλίου, και ετρέψατο Ιησούς τον Αμαλήκ, και πάντα τον λαόν αυτού εν φόνω μαχαίρας. Είπε δε Κύριος προς Μωϋσήν· κατάγραψον τούτο εις μνημόσυνον εν βιβλίω. Και δος εις τα ώτα Ιησού, ότι αλοιφή εξαλείψω το μνημόσυνον Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. Και ωκοδόμησε Μωϋσής θυσιαστήριον τω Κυρίω· και επωνόμασε το όνομα αυτού, Κύριός μου καταφυγή· ότι εν χειρί κρυφαία πολεμεί Κύριος επί Αμαλήν από γενεών εις γενεάς.

Προφητείας Ησαΐου το Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Εξ Ιερουσαλήμ εξελεύσονται οι καταλελειμμένοι, και οι σωζόμενοι εξ όρους Σιών. Ο ζήλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταύτα. Δια τούτο ούτω λέγει Κύριος επί Βασιλέα Ασσυρίων· Ου μη εισέλθη εις την πόλιν ταύτην, ουδέ μη βάλη επ’ αυτήν βέλος, ουδέ μη επιβάλη επ’ αυτήν θυρεόν, ουδέ μη κυκλώση επ’ αυτήν χάρακα, αλλά τη οδώ η ήλθεν υπ’ αυτή αποστραφήσεται, και εις την πόλιν ταύτην ου μη εισέλθη. Τάδε λέγει Κύριος· Υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης του σώσαι αυτήν δι’ εμέ, και δια Δαβίδ τον παίδά μου. Και εξήλθεν Άγγελος Κυρίου, και ανείλεν εκ της παρεμβολής των Ασσύρίων εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας, και αναστάντες τω πρωΐ εύρον πάντα τα σώματα νεκρά. Και απήλθεν αποστραφείς, και απέστρεψε Σαμαχειρείμ βασιλεύς Ασσυρίων, και ώκησεν εν Νινευΐ. Και εν τω αυτόν

προσκυνείν εν τω οίκω Νασαράχ Θεού αυτού, Αδραμέλεχ, και Σαρασάχ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν μαχαίραις, αυτοί δε διεσώθησαν εις Αρμενίαν, και εβασίλευσεν Ασορδάμ ο υιός αυτού αντ' αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (ε΄ 15-23, στ΄ 1-3).

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Δια τούτο λήψονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου· ότι τη δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών. Ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ανυπόκριτον. Λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου, των νεφών, επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ουν, Βασιλείς, και σύνετε· μάθετε Δικασταί περάτων γης· ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών· ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

Εις την Λιτήν. Ήχος β’ .

Ταις αρεταίς διαπρέψας Σπυρίδων πανένδοξε, εν βίω ουρανίω εφρόνεις, των φθαρτών και γεηρών αμελήσας, αρχιερωσύνης το στέφος αναλαβών, γενναιοτάτως υπέρ του σου ενήθλησας ποιμνίου. Μη της ψυχής σου φεισάμενος υπέρ των σων προβάτων αείμνηστε.

Όμοιον.

Αρχιερέων καλλονή, σώμα σον ζωηφόρον Κέρκυρα εκτήσατο. Και αύτη σοι χαίρει τας ιάσεις λαμβάνουσα, και τα παράδοξα των θαυμάτων κηρύττουσα, ως ανδρικός γαρ αντέστης τω εχθρώ της ευσεβείας αήττητε.

Όμοιον.

Τας αρετάς εποιήσω τρισόλβιε, βαθμούς προς λήξιν ουράνιον. Χριστός δε σε μάκαρ τω της αρχιερωσύνης θρόνω ανεβίβασε. Τριμυθούντος Ποιμένα αξίως δεικνύων σε. Νυν δε το σον ζωοπάροχον σκήνος, θεοδώρητον δώρον η Κέρκυρα θαυμάζεται, και τον εν τοις υπερφυέσι θαύμασι εκάστην αγάλλεται, ύμνους, σοι τω λυτρωτή ημών παννυχίους εκπέμπουσα.

Δόξα. Ήχος δ’ .

Τις σοι κατ’ αξίαν τους αίνους προσφέρει, Σπυρίδων θαυμάσιε; Η τις των θαυμάτων σου σεμνώς διηγήσεται; Έπρεψας εν τω βίω αγγελικώς εκβιώσας. Άγρυπνος μετά πότμον τους πιστούς περισκέπεις. Χαίρει Νίκαια τροπαιούχον αιρετικών σε δοξάζουσα. Χαίρει Κέρκυρα ολετήρα Ισμαηλιτών σε γνωρίζουσα. Τις δε

αόπλοις χερσίν απώσατο τους βαρβάρους; Σπυρίδων ο της νήσου φρουρός, και του Χριστού ιεράρχης γνήσιος. Ω πρεσβεύει δωρηθήναι τη των πιστών πολιτεία ειρήνην και έλεος.

Και νυν. Της εορτής.

Στιχηρά. Ήχος α' . Των ουρανίων ταγμάτων.

Εν ταις του Πνεύματος θείαις, λελαμπρυσμένος αυγαίς, σαφώς ανακηρύττεις, των θαυμάτων τα ξένα, την δύναμιν του λόγου διατρανών, τοις εν έθνεσι σήμερον, τους εν βυθώ ασεβείας αποσωβών, περισκέπεις το σον ποίμνιον.

Στ.: Οι ιερείς Σου Κύριε ενδύσονται...

Συ τοις του Πνεύματος όπλοις, υπερμαχήσας σοφέ, απεδιώξω Άγαρ, τους υιούς τους αυθάδεις. Θείον δε στρατιώτην και στερεόν, της Κέρκυρας αδάμαντα, και θεοκήρυκα άμα των του Χριστού, θαυμασίων σε δοξάζομεν.

Στ.: Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος...

Χαρίτων Πάτερ αρρήτων, γέγονας έμπλεως, σου γαρ το θείον σκήνος, επιχέει χειμάρρους, μάκαρ παραδόξως τα των εχθρών, καταπνίγων συστήματα· των δε τας καρδίας φωταγωγεί, ταις εμπνεύσεσι της χάριτος.

Δόξα. Ήχος πλ. δ' .

Την πνευματικήν οπλισάμενος μάχαιραν, ο μέγας των Κερκυραίων στρατηγός, των της Άγαρ παίδων το κράτος διέλυσε, και τον πιστόν λαόν ως ποιμήν αληθινός διεσώσατο.Διο και νικητήν ανέδειξε τροπαιούχον, εις πάσαν την οικουμένην διαδραμών ο φθόγγος του

θαύματος. Υπό δε πάντων δεχόμενος τα βραβεία, εν ύμνοις καθ' εκάστην γεραίρεται, πρεσβεύων απαύστως υπέρ της ποίμνης ο θαυμάσιος.

Και νυν. Της εορτής.

Απολυτίκιον. Ήχος δ' .

Ως των ορθοδόξων υπέρμαχος, και πάντων των απίστων αντίπαλον, παμμακάριστε Σπυρίδων υμνούμέν σε, και δυσωπούμέν σε, φυλάττειν την πόλιν σου, πάσης ορμής βαρβάρων αμέτοχον.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετά την α στιχολογίαν, κάθισμα.

Ήχος α' . Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ως φοίνιξ αληθώς, συ υπάρχεις τρισμάκαρ, των χρόνων των πυρί, μη βλαφθείς θαυμασίως· ως κέρδος δε διήνθησας, εν Κερκύρα μακάριε, τοις σοις θαύμασι, ψυχήν ημών περισκέπων· ο νεκρώσαν μεν , έμπνουν ζωή προσενέγκας, Σπυρίδων αείμνηστε.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Μετά την α' στιχολογίαν, κάθισμα. Όμοιον.

Δοχείον καθαρόν, της του Πνεύματος αίγλης, παμμάκαρ αληθώς, ανεδείχθης και πάσαν, των εχθρών την ωμότητα, ορατών τε κατέθραυσας· όθεν άπαντας, τους των θαυμάτων την μνήμην, εκτελούντάς σου, πάσης εχθρών επηρείας, σώζε πανθαύμαστε.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Μετά το Πολυέλεον, κάθισμα. Ήχος δ’ . Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εορτάσωμεν φαιδρώς, θείον ποιμένα και σεπτόν, άγει δε χαράν, των ορθοδόξων ο χορός, απαλλαχθείς παραδόξως εκ των κινδύνων, αγάλλεται λαμπρώς, πόλις Κέρκυρα και σκιρτά, κομπάζουσα σεμνώς, του ιεράρχου ταις λιταίς, και προσιόντες χαίρουσι. Καμάτων και νοσημάτων, και συμφορών, λάρνακι θεία, εκδυσωπούντες, εκ των θαυμάτων την λύτρωσιν.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Οι Αναβαθμοί· το α’ αντίφωνον του δ’ ἦχου.

Προκείμενον: Τίμιος εναντίον Κυρίου…

Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω…

Ευαγγέλιον εις Ιεράρχην.

Ο Ν ψαλμός.

Δόξα: Ταις του Ιεράρχου…

Και νυν: Ταις της Θεοτόκου…

Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός… Ιδιόμελον, ήχος πλ. α’ .

Θησαυρόν ασύλητον έδωκας ημίν Σπυρίδων μακάριε, και δώρον ένθεον σώμα σον ζωηφόρον. Θαύματα βρύει εκάστοτε, τοις πίστει τω Ναώ σου προστρέχουσι, και τας νόσους διώκων ψυχών τε και σωμάτων, τοις ορθοδόξοις παρέχει παντοία δωρήματα. Χριστόν τον Θεόν ικέτευε πατήρ ημών, ημίν τοις άμετρα πταίουσιν, ιλασμόν δούναι και άφεσιν.

Είτα οι κανόνες· της εορτής· και του Αγίου.

Ωδή α' . Ήχος β' . Δεύτε λαοί.

Σε την ημών, ακαταμάχητον δύναμιν, καθικετεύω πάνσοφε, την μολυνθείσάν μου πονηραίς διανοίαις, απόσμιξον καρδίαν, όπως υμνήσω σε.

Πάντες πιστοί, σε βοηθόν απροσμάχητον, και προστάτην κεκτήμεθα, και φρουρόν άμαχον, και πρέσβυν, Σπυρίδων θερμότατον· όθεν σε αξίως γεραίρομεν.

Θαύμα το σον, η Κέρκυρα τεθαύμασται, Ισμαηλίτην βλέπουσα, ως ψάμμον παράλιον, κακώς δε απολελυμένον, τω ξίφει της πρεσβείας σου αξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, πάσι τον όντα αχώρητον, Σοι χωρητόν γενόμενον, δι' αγαθότητα, απεκύησας Κόρη, ον αίτησαι σωθήναι, τους εν πίστει και πόθω ανυμνούντάς σε.

Ωδή γ' . Εν πέτρα με.

Θηρός ο την φύσιν μεταποιήσας, πενίας τον αιτούντα θέλων λυτρώσαι, θηρία τα της Άγαρ νυν απεκρούσω. Αιχμαλωσίας δε, και πικρού θανάτου, τους σε προσκαλουμένους διέσωσας.

Εν πόντω σε γινώσκομεν ευεργέτην, τοις θαύμασι τοις σοις αφορώντες, τα φύλα δ' απιστήσαντα των βαρβάρων, καταισχυνόμενα έφυγον, ημείς δε σε Πάτερ σωτήρα κηρύττομεν.

Πηλόν αποσφίγξας τη δεξιά σου, του πλάσαντος τον άνθρωπον επενόεις, τριμόρφου αγλαΐας το ενιαίον, Σύνοδος δε Θεόν τον Υιόν, και ου κτίσμα τοις ορθοδόξοις εκήρυξεν.

Θεοτοκίον.

Τα πάθη των ψυχών ημών και σωμάτων, ιάτρευσον Πανύμνητε και βαδίζειν, τας τρίβους κατευόδωσον τας φερούσας, προς την απόλαυσιν, και τρυφήν άρρευστον και ανώλεθρον.

Κάθισμα. Ήχος γ' . Θείας πίστεως.

Λύχνον άσβεστον η εκκλησία, λίθον τίμιον των Κερκυραίων, πόλις παμμάκαρ Σπυρίδων εδέξατο. Και διαυγάσας ηλίου λαμπρότερον, το των απίστων απήμβλυνας όμματα, αξιάγαστε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Ωδή δ . Ελήλυθας.

Σκιρτήσατε, των πιστών οι χοροί, και βοήσατε, γη μεν και ουρανοί ευφραινέσθωσαν, σκήνος δε το άγιον, του Ιεράρχου χαρίζεται, τοις προστρέχουσι πίστει, φωτισμόν και αντίληψιν.

Ο Αβραάμ, λειτουργός των Αγγέλων λελόγισται, αλλά συ θαυμάσιε, τους Αγγέλους λειτουργούς έσχες εν λιταίς και ομοσκήνους. Διο και των Αγγέλων ομοδίαιτος γέγονας πάνσοφε.

Ουκ ευδοκεί, εν τη δυνάμει ίππου και άρχοντος, θαυμαστός δε ο Κύριος των στρατευμάτων, επί τους φοβουμένους αυτού το όνομα. Διο και έσωσεν εν σοι την ποίμνην σου Άγιε.

Θεοτοκίον.

Ελέησον, ελεήμονος Λόγου λοχεύτρια, τον ανελεήμονα και του ελέους ανάξιον, εαυτόν ποιήσαντα, ως τας εντολάς του Δεσπότου απάσας αμελήσαντα.

Ωδή ε' . Ο φωτισμός.

Ο Μωϋσής, ανορθούμενος χείρας επί τω ύψει, πανστρατί του Αμαλήκ ανετρόπωσεν. Αυτός δε τω ιδίω βραχίονι, πλήθος Ισμαήλ κατηδάφισας, και τον σον λαόν Σπυρίδων διέσωσας.

Ο Ισραήλ, την ερυθράν αβρόχως διέβηκε, ποπιμού δε νάματα συ απεξήρανας, τη προσευχή σου, όρους υπερβαίνοντας φύσεως, όθεν διέδραμες ανίκμοις τοις ποσί πολυθαύμαστε.

Θαυματουργών, κατήγαγες όμβρους εις ξηρασίαν, την στειρωθείσαν γην καρποφόρον αναδεικνύων, την ψυχήν μου νυν διψώσαν ανάψυξον, τη δρόσω της χάριτος, και αειθαλή των αρετών λειμώνα ανάδειξον.

Θεοτοκίον.

Της σης εκτός, βοηθείας Παρθένε και συνεργείας, μάταιος ο πόνος, κενός ο κόπος ο των ανθρώπων, ο ιδρώς και ο μόχθος, και ο σύμπας αγών ανίσχυρος, όθεν μοι ποθούντι σωθήναι συνέργησον.

Ωδή στ' . Εν αβύσσω.

Επί σε καταφεύγομεν πάνσοφε, την ακαταμάχητον της βοηθείας σου, επικαλούμενοι δύναμιν, εξ εχθρών ημάς παντοίων, και κινδύνων διάσωσον.

Εν τω ναώ σου το σκήνός σου σέβοντες, των θαυμάτων των σων εμπιπλάμεθα, και επί σε καταφεύγοντες, τας ιάσεις των ψυχών και σωμάτων λαμβάνομεν.

Τους σοφούς εν Νικαία κατέπτηξας, και Ισμαηλίτας εν Κερκύρα κατέθραυσας, εν ξηρά και υγρά συντριβόμενοι, και τραυματίαι αθλίως γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Την πολλήν μου γινώσκεις ασθένειαν, και την ραθυμίαν επίστασαι Δέσποινα, ως οίδας αυτή σώσόν με, και ως θέλεις γεέννης με λύτρωσαι.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ’ . Τη Υπερμάχω.

Τω της Κερκύρας λυτρωτή νυν υπανοίγομεν, ως τροπαιούχω νικητή τα αισθητήρια, ανακράζοντες οι δούλοί σου θεοφόρε, σοι τω έχοντι αεί το ευσυμπάθητον, εκ βαρβάρων ω Σπυρίδων περιφρούρησον, τους κραυγάζοντας· χαίροις Πάτερ αήττητε.

Ο Οίκος.

Άγγελον η Κέρκυρα υπεδέξατο Πάτερ, σώμα σον Ιεραρχα το θείον, εν δε τη υποστάσει σαρκός, αθανάτου μένον σε θαυμαστώς βλέπουσα, εξίσταται και ίσταται βοώσα προς σε τοιαύτα·

Χαίροις αδάμας της Εκκλησίας·

χαίροις το σέλας της ασεβείας.

Χαίροις Κερκύρας θεοφρούρητον τείχος·

χαίροις πολεμουμένων κραταιότατον ξίφος.

Χαίροις ανδρείας θεότερπνον άγαλμα·

χαίροις σωφροσύνης ουρανόσδοτον έρεισμα.

Χαίροις ορθοδοξίας αδιάσειστος στύλος·

χαίροις Χριστού γνησιώτατος φίλος.

Χαίροις κανών πρακτικής εμπειρίας·

χαίροις λαμπτήρ ευσεβούς θεωρίας.

Χαίροις των θηρίων ορατών καθαιρέτης·

χαίροις των θηρίων αοράτων αλέστης.

Χαίροις Πάτερ αήττητε.

Συναξάριον.

Την ΙΑ τοῦ αυτού μηνός, την ανάμνησιν εορτάζομεν του εν Κερκύρα υπερφυούς κατά Αγαρηνών θαύματος του εν Αγίοις Πατρός ημών Σπυρίδωνος του θαυματουργού.

Στίχοι: Έρρηξε παίδας στρατιάς αλλοφύλων, Πόλιν τ' έσωσε Κερκύρας ο προστάτης.

Ωδή ζ' . Εικόνος χρυσής.

Εις σε της εμής, ανατίθημι ψυχής οφθαλμούς πάτερ, ενατενίσας προσδέχομαι την κραταιάν σου βοήθειαν. Πρόφθασον σοφέ Ιεράρχα, και ευόδωσον τρίβους μοι, διαβιβαζούσας προς λήξιν ουράνιον.

Νεκράν εις ζωήν, ως εξ ύπνου ενεγκών μετ' εξουσίας, και ιοβόλον μη πτοούμενος, εκ βίου φέρεις εις θάνατον, όφιν πάνσοφε παλαιμναίον, διο εν τούτω εγνώσθη σου λαμπροτέρα χρυσίου η διάθεσις.

Αθώος χερσί, καθαρός δε συ σοφέ τη διανοία, ανελήλυθας εις όρος Κυρίου, και έστης εν τόπω αγίω, ταις αΰλοις ιεραρχίαις, συναυλιζόμενος πάνσοφε, αθανάτω εντρυφών μακαριότητι.

Θεοτοκίον.

Ερρυσω ημάς, κατακρίσεως δεινής αμπλακημάτων, και την αρχαίαν λύπην έλυσας, των Πρωτοπλάστων Πανύμνητε. Τον Δημιουργόν των απάντων, υπέρ φύσιν κυήσασα. Διο αξίως οι πιστοί σε μακαρίζομεν.

Ωδή η’ . Κάμινος ποτέ.

Νόσου της εμής, ιάτρευσον ανοίας, φύσει δε κέκτησαι πάνσοφε, το ευσυμπάθητον, και την ζωήν μου προς σωτηρίαν οδήγησον, ίνα κράζω σωζόμενος· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Φάσγανον φρικτόν, κατέχων επεφάνης, τοις αλλοφύλοις αήττητος, στρατάρχης δυνάμεων, ουρανίων παμμακάριστε, τους δε πιστούς διέσωσας, ψάλλοντας· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Μύστης του Χριστού, υπάρχων θεοφόρε, αιρετικών μεν ετράνωσας αφόβως το άθεον, της Τριάδος, τριαυγάζουσαν, ορθοδόξως εδίδαξας, ενότητα τοις κραυγάζουσιν· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ύψιστον Θεόν, σαρκί αποτεκούσα, από κοπρίας με ανύψωσον, παθών των θλιβόντων με, και δεινώς όλον πτωχεύσαντα. Ταις θείαις καταπλούτισον Πάναγνε αρεταίς με, όπως υμνώ σε σωζόμενος.

Ωδή θ’ . Ανάρχου Γεννήτορος.

Αξίως γεραίρει σε, η ση ποίμνη αοίδιμε, λυτρωθείσα θανάτου, λιμού πολέμου τε, και των δεινών περιστάσεων. Όθεν ανακράζει σοι τω αυτής φύλακι, αίνους ευχαριστηρίους, λαμπροφανώς αναπέμπουσα.

Αμέμπτως εβίωσας, πράος, χρηστός και δίκαιος, ορφανών ευεργέτης, λιμήν τοις πλέουσι, τοις δεομένοις επίκουρος, πολεμουμένων αντιλήπτωρ, Σπυρίδων πανθαύμαστε, και θλιβομένων παράκλησις.

Ανάρχως γεννήσαντα, Υιόν ομού συναΐδιον, εκπορευτόν δε το Πνεύμα, ημίν εγνώρισας, τοις εν σκότει διακειμένοις, αγνωσίας Θεομακάριστε. Διο ως πάνσοφον σε Σπυρίδων μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χαράς την καρδίαν μου, Παρθενομήτορ πλήρωσον, η χαράν δεξαμένη εν τη νηδύϊ σου, φώτισον Αγνή, της ψυχής μου την πώρωσιν, ζόφω κρατουμένης πολλών παραπτώσεων.

Εξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.

Εν άσμασι γεραίροντες, ευθύμως ευφημούμέν σου, θαυμάτων Πάτερ σην μνήμην, Σπυρίδων νυν Ιεράρχα, πνευματικώς γεγηθότες. Το χαίρε ουν βοώμέν σοι, εκ των βαρβάρων τρισμάκαρ.

Και της εορτής.

Εις τους Αίνους. Ήχος πλ. α’ . Χαίροις ασκητικών.

Χαίροις, ο Τριμυθούντος ποιμήν, ο τη καρδία καθαρός και θερμότατος, χερσί δε αθωοτάτοις, όρος προφθάσας Θεού, και εν

τόπω θείω μάκαρ έστησας, σαυτόν ακηλίδωτον αρετών εκθησαύρισμα. Ιεραρχίας ωραϊσμένον σεμνότητι, και των αρρήτον απολαύσαι λαμπρότητα, παμμάκαρ ηξίωσαι, Σπυρίδων σεβάσμιε, συνδιαιτάν Ασωμάτοις. Ταις σαις ευχαίς μεν ουν Άγιε, Χριστόν εκδυσώπει, τοις υμνούσί σε δοθήναι χάριν και έλεος. (Δις)

Στύλος της εκκλησίας φανείς, τους την Τριάδα ασεβώς αθετήσαντα· μισήσας τέλειον μίσον, και καταισχύνας αυτούς, ευσεβείας τρόποις ανεκήρυξας. Και ρίψας τον Άρειον, τοις ιδίοις θεσπίσμασι, καταπατήσας, ως κοπριάν και βόρβορον, και εξέστησας τοις οικείοις σου θαύμασιν· όθεν και εδογμάτισας, Τριάδα μεν σέβεσθαι, και τροπαιούχος εφάνης, τω σω Δεσπότη δε γνήσιος. Αυτόν ουν δυσώπει, ταις ψυχαίς ημών δοθήναι το θείον έλεος.

Χαίροις, ο της Κερκύρας φωστήρ, προστάτης θείος, ιατρός και διδάσκαλος, ο λύκους εκ μέσου πέμψας, των σων προβάτων σοφέ, ως φρουρός ποιμνίου αληθέστατος. Την μάνδραν τηρήσας σου, ανεπίβατον έθνεσι, τοις αλλοκότοις κραταιώς ενστησάμενος, κακοδοξούντας αποσεισάμενος. Όμμα γαρ το ακοίμητον, και λύχνος καιόμενος ταύτης Σπυρίδων υπάρχεις, καταφυγή και αντίληψις. Μη παύση φυλάττειν, εξ εχθρών ημάς παντοίων τους ανυμνούντάς σε.

Δόξα. Ήχος β’ .

Θαυμάσατε έθνη ετερόδοξα, υμείς Ισμαηλίτης λαός το παράδοξον, ου πυρός ισχύς, ου σιδήρου σκληρότης ημάς κατέπτηξεν, αλλά

του ημετέρου Ιεράρχου η δύναμις. Θάμβος ουν εχέτω υμών τας καρδίας, Ημείς δε χαράς ενεπλήσθημεν και ευφροσύνης, ευχαριστήρια αναμέλποντες τω ημετέρω Ποιμένι, τω λυτρώσαντι ημάς, και ποιήσαντι έλεος.

Και νυν. Της εορτής.

Δοξολογία μεγάλη και Απόλυσις.

Εις την Λειτουργίαν

Τυπικά· εκ του κανόνος της εορτής ωδή γ' , και του Αγίου ωδή στ' .

Απόστολον και Ευαγγέλιον εις Ιεράρχην.

Μεγαλυνάριον του Αγίου.

Των θαυμάτων πέλαγος γεγονώς, πάσης τρικυμίας, εν θαλάσση τε και εν γη· μέγιστε Σπυρίδων, διάσωζε ευχαίς σου, τους επικαλουμένους μέγα σον όνομα.